

พวงกุญแจเมืองใหม่

อาทิตย์ นิ่มนวด
สำนักพิมพ์ภาคภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท.

ตอน - ก็ยังไม่ยัง ยังไม่ไหว

คราวที่แล้วชาวคณะเดินทางหาที่พักไม่เจอเดินวนเวียนไปวนเวียนมาเหมือนหนูติดจั่น คือถ้าวนตึกข้างหน้านี้ครบ 3 รอบคิดว่าคงจะขึ้นเมรุเผาได้แล้วละ สัปเหร่อน่าจะพร้อมนานแล้ว บ้าจริง แต่พอหาทางเข้าได้แล้วก็รู้สึกตกใจกับสภาพเล็กน้อย ล็อบบี้ของโรงแรม (?) หน้าตาดคล้ายกับร้านอาหารหรือร้านอาหารในโรงเรียนที่มีโต๊ะเตี้ยและเสวยยาวๆ กับม้านั่งยาวเป็นแถวๆ อยู่ฝั่งหนึ่ง กับส่วนที่เป็นเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์อีกฝั่งหนึ่ง แสงไฟ และการตกแต่งทำให้สามารถอนุมานได้ว่า “ที่นี่ไม่ธรรมดา” น่าจะมีคาราโอเกะหรือสิ่งบันเทิงยามค่ำคืนที่น่าค้นหาอยู่แน่ๆ เอาจริงๆ ตอนนั้นก็ได้ต้องการอะไรมามากมายแล้วละ ขอแค่เช็คอินเอกสารเป่าไปเก็บก็โล่งไปเปลาะหนึ่งแล้ว...

เจ้าหน้าที่โรงแรมพูดภาษาอังกฤษไฟแลบมาก รัว เร็ว จนฟังแทบไม่ทัน แต่ที่มงานก็ค่อนข้างพอใจว่าตอนที่ไปคนหมิงเพราะรอบนั้นนี่คือไม่ยอมพูดภาษาอื่นเลย ลำบากสุดๆ เช็คอินเสร็จเจ้าหน้าที่ก็ผายมือนำทางเราไปที่ลิฟต์เพื่อขึ้นไปห้องพัก เป็นลิฟต์โดยสารขนาด 7 คนเต็มเห็นจะได้ นอกจากเรากันเองแล้วก็มีกระต่ายนายหนึ่งโดยสารมากับเราด้วย ด้วยความที่เป็นคนไทยและมีมารยาทดีมาก ๆ อะนะจะ ก็เลยถามพ่อคุณเขาว่าจะไปชั้นไหน

(เดี๋ยวกดลิฟต์ให้) เขาก็ดูจะอึ้งๆ เล็กน้อยกับธรรมเนียมที่แตกต่างนี้ ถึงกับพูดกลับมาด้วยท่าที่เล็กล็กกว่า “ชั้น 4” ระหว่างที่ลิฟต์กำลังค่อยๆ ใต้ความสูงขึ้นไปก็เผชิญเหลือบไปเห็นโทรศัพท์มือถือถือในมือชายหนุ่มรายนั้น พบว่าเป็นชาวเกาหลี ก็เลยคิดอะไรสนุกๆ ขึ้นมาไม่กี่ข้อใจลิฟต์ก็เปิดออกที่ชั้น 4 แต่ก็ไม่เร็วไปกว่าปากของข้าพเจ้าที่บอกภาษาชาวเกาหลีไปว่า 안녕하세요 (ลาก่อน) ทำให้เขาถึงกับออกอาการเหวอสุดขีด ประมาณว่า โห้ พวกแกรู้ภาษาเกาหลีใช่มั้ยอย่างนั้นหรือ! ก่อนที่ประตูลิฟต์จะปิดไปพร้อมกับทิ้งความอึ้งนั้นไว้แล้วพาพวกเราต่อไปที่ชั้น 9

ว่าบุญว่าบาปภายในห้องพักนี้สะอาดสะอาดและกว้างขวางอย่างไม่น่าเชื่อ ห้องหนึ่งสามารถพักได้ 3 คนแบบสบายๆ ห้องน้ำก็มีชักโครกที่ดี (รอดตายแล้วเรา) มาพร้อมกับพื้นที่อาบน้ำฝักบัวแบบเช็ทสุดๆ มีแต่กระจกฝ้าบางๆ ที่กั้นตรงกลางเท่านั้น... พวกเราต่างก็นอนเกลือกกลิ้งทิ้งร่างกันด้วยความเหน็ดเหนื่อย เพราะตกลงกันว่าขอพักสักหน่อย เพื่อที่ช่วงโพลีเพล็กซ์ฝึกซ้อมจะลงไปวิ่งรำท่าลมหนาวช่วงเย็นกัน ก็อย่างที่เคยมอบไป โรงแรมนี้ตั้งอยู่ชุกชุกกลางแหล่งท่องเที่ยวชื่อดังของไต้หวันเลยนะ จะลงไปชอปปิงเมื่อไรก็ได้ ฮีๆ แต่พอทิ้งร่างลงบนที่นอนเท่านั้นแหละคุณ ปลัดักหลุด สลบกันยาวเลย

อากาศช่วงเย็นย่ำก็ค่อนข้างจะหนาวพอสมควร แต่ก็ไม่ได้หนาวแบบทนไม่ไหว อาจจะเพราะว่าคนเยอะด้วย ก็เลยมาช่วยกันแชร์ความหนาวกันไป ตื่นมาแล้วก็แทบจะลืมไปเลยว่ายังไม่มီးอะไร ตกถึงห้องเลย แต่ทางเลขาธิการคณะก็ได้วางแผนการตระเวนกินในช่วงค่ำวันนี้ไว้หมดแล้ว เริ่มกันที่ 阿宗麵線 (อาจเจี้ยนเซี่ยน) หรือที่รู้จักกันในนาม Ay-Chung Flour-Rice Noodle จะบอกว่าอะไรดีมันเหมือนราดหน้าผสมกระเพาะปลาซึ่งงชอบกล คือ เป็นก๋วยเตี๋ยวเส้นหมี่ในน้ำซุซันๆ คล้ายกับน้ำราดหน้า ความเก๋อยู่ที่ใครที่ซื้อมาก็ต้องมายืนกินมันที่หน้าร้านนั่นแหละ ที่สำคัญคือคิวยาวมาก เราจึงได้ส่งตัวแทนไปเข้าคิวเรียบร้อย สังเกตว่าที่หน้าร้านจะมีพวกเครื่องปรุงให้ปรุงด้วย ไม่คิดไม่ฝันว่าจะเจอแบบบ้านเราแฮะ เรื่องการสั่งอาหารก็ไม่ได้ลำบากอะไร เพราะร้านรวงที่ได้หัววันส่วนใหญ่จะพูดภาษาอังกฤษได้แทบทั้งนั้น ไม่เว้นแม้แต่ร้านรถเข็นขายมันเผาข้างทาง เพื่อนๆ ก็เลยค่อนข้างแอบป๊อสมควร ไม่นานก๋วยเตี๋ยวในชามกระดาษใบโตก็มาอยู่ในมือเราจนได้ พูดถึงรสชาติ...ส่วนตัวคิดว่าก็เฉยๆ ธรรมดา ไม่ได้ว้าวอะไรขนาดนั้น แต่ไม่ซีเหร์ แบ่งกันกินคนละหุบคนละหนักรู้สึกกันไปอีกแบบ สงสัยคนอื่นๆ ในละแวกนั้นก็แบ่งกันกินกับเพื่อนเหมือนกัน หน้าร้านก็เลยละพอสสมควร เสร้าใจแทนคุณพี่คนกวาดถนนมาก แล้วก็มาต่อกันที่นี่เลย 豪大大雞排 (หวาดต้าต้าจีผาย) หรือ Hot-Star Fried Chicken เป็นร้านขายไก่ทอดนี่แหละ ความพิเศษอยู่ที่เมนู 大雞排 ที่เป็นเนื้ออกไก่ล้วนๆ แผ่เป็นแผ่นใหญ่โตมหัพพา ใหญ่จริงๆ นะ คือเวลาใครซื้อเดินถือออกมาจากร้านก็ต้องมาถ่ายรูปกันทุกคน เห็นเดินมาแต่ไกล แผ่นใหญ่เท่าฝ่าบ้าน ใครจะไปอดใจไหวใช่ไหมครับ ว่าแล้วก็ส่งสายลับสาวไปต่อคิวอีกเช่นเคย แอบสังเกตรูขนาดแผ่นไก่ของแต่ละคนไม่เท่ากันนะ บางคนได้ใหญ่มากเวอร์ บางคนก็เล็กลงมาน้อย โชคดีที่คิวไม่ได้ยาวเท่าร้านก่อนหน้านี้ก็เลยได้กินในเวลาไม่นานนี้ไม่ใช่ไก่ทอดธรรมดา แต่มันปรุงรสด้วยนะ (อารมณ์แบบผงปาปริก้า) ซึ่งชอบมาก ผมร่วงดีนักแล และเช่นเคย เอามาแบ่งกันกินเป็นประสบการณ์คนละหุบคนละหนักรู้สึกได้

เดินวนกินอาหารร้านดังอยู่สักพัก เข้าร้านโน้น ออกร้านนี้ เพื่อนสาวคนหนึ่งของเราที่ขึ้นได้ว่าเธอมาเยือนได้วันเพื่อทำภารกิจอันใหญ่หลวงอย่างหนึ่ง และแบกเอาความคาดหวังของคนเกือบทั้งหมู่บ้านไว้บนบ่าของเธอด้วย ภารกิจนั้นก็คือ การตามล่าชาวมไต้หวัน (奶茶) เวอร์ชันกระบอกในร้านสะดวกซื้อ...นั่นสินะ เรามาถึงถิ่นชาวมขนาดนี้ทำไมถึงล้มภารกิจนี้ได้ ทันใดนั้นเองเธอก็รีบพุ่งเข้าไปในร้านสะดวกซื้อเจ้าดังที่ชื่อเป็นตัวเลขแบบไม่แคร์โลกอีกต่อไป ใ้เธอก็อยากให้เห็นจริงๆ เลย ชาวมที่ทำให้คนคลั่งถึงขนาดต้องมาที่ไต้หวัน ขอไปดูหน่อย เป็นกระบอกคล้ายๆ กระบอกน้ำขนาดเหมาะมือ แต่ข้างในนั้นเป็นชาวมหลากหลายรสชาติเกินจินตนาการ สาขาที่เราเข้ามานี้มีรสชาติหลากหลายประมาณหนึ่ง

ขณะที่ตื่นเรื่องกำลังกว้านซื้อชาวมกระบอกรสต่างๆ ไปรอคิดเงินอยู่นั้น ก็ถึงตาเราลองบ้าง ด้วยความที่ไม่ได้เป็นแฟนชาวมสักเท่าไรเลยเลือกกลิ่น "กุหลาบ" มาลอง กระบอกสีชมพูพาสเทลหวานใส เปิดจิบเท่านั้นแหละ กลิ่นกุหลาบตีเข้าหน้าแรงมาก แรงจนเวียนหัว ยิ่งดื่มเข้าไปแล้วด้วยนะ มันเย็นๆ ชอบกล ไม่น่าเลย... TPA news

Small Tips

ไต้หวันขึ้นชื่อว่าเป็นต้นตำรับชาวมไข่มุก (珍珠奶茶 เงินจูน่ายฉา) มีร้านขายชาวมไข่มุกหลากหลายยี่ห้ออยู่แทบจะทุกที่ ว่ากันว่าแต่ละที่ก็จะมีรสชาติ และสไตล์ที่แตกต่างกันไป ของขวัญของฝากของที่ระลึกก็ล้ำจินตนาการมาก ใครจะไปรู้ว่าเจ้าชาวมไข่มุกมาทำเป็นพวกกัญแจหรือตุ๊กตาขายได้ส่วนคำว่า "ไข่มุก" ที่พูดกันจนติดปากนี้ทำให้ชื่อของชาวมไข่มุกมีความหลากหลายมาก ไม่ว่าจะ bubble tea, pearl milk tea, boba tea, tapioca milk tea ฯลฯ ภาษาจีนจะใช้ชื่อ 2 คำคือ 波霸 (โปป่า) กับ 粉圓 (เฟิ่นหยวน) ที่หมายถึงเจ้าไข่มุกนี้ ซึ่งคำว่า tapioca คือแป้งที่สกัดมาจากรากของพืชชนิดหนึ่งอีกที ดังนั้น ไม่ว่าจะเห็นร้านไหนใช้ชื่ออะไรเรียกก็จะหมายถึง "ชาวมไข่มุก" เหมือนกันหมดเลยจ้า